

15. neděle v mezidobí rok C (2025)

1. čtení - Dt 30,10-14

Vždyť je ti to slovo velmi blízké, takže ho můžeš zachovávat.

Čtení z páté knihy Mojžíšovy.

Mojžíš řekl lidu: „Budeš poslouchat hlas Hospodina, svého Boha, a zachovávat jeho příkazy a nařízení, to, co je napsáno v knize tohoto Zákona, a obrátíš se k Hospodinu, svému Bohu, celým srdcem a celou duší. Neboť tento příkaz, který ti dnes ukládám, není pro tebe příliš nesnadný a není tak daleko od tebe. Není na nebi, že bys musel říkat: 'Kdopak nám vystoupí do nebe, aby nám ho snesl, oznámil, a my ho mohli zachovávat?' Není daleko za mořem, že bys musel říkat: 'Kdopak nám překročí moře, aby nám ho přinesl, oznámil, a my ho mohli zachovávat?' Vždyť je ti to slovo velmi blízké, je v tvých ústech a v tvém srdci, takže ho můžeš zachovávat.“

Mezizpěv – Žl 69,14+17.30-31.36ab+37

Hledejte, ubožáci, Hospodina a pookřejete v srdci.

Obracím se modlitbou k tobě, Hospodine,
v čas milosti, Bože!

Vyslyš mě ve své veliké lásce,
věrně mi pomoz!

Vyslyš me, Hospodine, tvá láska je dobrotivá,
obrať se ke mně se svým nesmírným slitováním.

Já jsem ubohý a plný bolesti,
ať mě ochrání, Bože, tvá pomoc.

Písní budu slavit Boží jméno,
velebit je budu zpěvem chvály.

Neboť Bůh pomůže Siónu
a vystaví judská města:

Zdědí je potomci jeho služebníků,
budou tam sídlit, kdo milují jeho jméno.

Nebo: Žl 19,8.9.10.11

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci,
Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky.
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata,
sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů

2. čtení – Kol 1,15-20

Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Ježíš Kristus je (věrný) obraz neviditelného Boha, dříve zrozený než celé tvorstvo. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, (svět) viditelný i neviditelný: ať už jsou to (andělé) při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti. Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. (Kristus) je dříve než všechno (ostatní) a všechno trvá v něm. A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. (Bůh totiž) rozhodl, aby se v něm usídlila veškerá plnost (dokonalosti), a že skrze něho usmíří se sebou všecko (tvorstvo) jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví (prolitou) na kříži zjedná pokoj.

Zpěv před evangeliem – Jan 6,63b.68b

Aleluja. Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život; ty máš slova věčného života.
Aleluja.

Evangelium – Lk 10,25-37

Kdo je můj bližní?

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Jeden znalec Zákona povstal, aby přivedl Ježíše do úzkých, a zeptal se ho: „Mistře, co mám dělat, abych dostal věčný život?“ (Ježíš) mu řekl: „Co je psáno v Zákoně? Jak tam čteš?“ On odpověděl: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou i celou svou myslí, a svého bližního jako sám sebe.“ Řekl mu: „Správně jsi odpověděl. To dělej a budeš žít.“ Ale on se chtěl ospravedlnit, a proto se Ježíše zeptal: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš se ujal slova a řekl: „Jeden člověk sestupoval z Jeruzaléma do Jericha a octl se mezi lupiči. Ti ho o všechno obrali, zbili, nechali napolo mrtvého a odešli. Náhodou šel tou cestou nějaký kněz; viděl ho, ale vyhnul se mu. Stejně i jeden levita přišel k tomu místu; viděl ho, ale vyhnul se mu. Také jeden Samaritán přišel na své cestě k němu, viděl ho a bylo mu ho líto. Přistoupil k němu, nalil mu do ran oleje a vína, obvázal je, vysadil ho na svého soumara, dopravil do hostince a staral se o něho. Druhého dne vytáhl dva denáry a dal je hostinskému se slovy: 'Starej se o něho, a co vynaložíš navíc, já ti doplatím, až se budu vracet.' Co myslíš, kdo z těch tří se zachoval jako bližní k tomu, který se octl mezi lupiči?“ On odpověděl: „Ten, kdo mu prokázal milosrdenství.“ A Ježíš mu řekl: „Jdi a stejně jednej i ty!“

Homilie

Drazí bratři a sestry,

dnes bych vás rád pozval ke dvěma otázkám. Dvě otázky, které nejsou hypotetické, nejsou výmyslem – ale mohou se kdykoli stát.

První: představ si, že tvůj soused vyhoří. Jeho dům lehne popelem, jeho majetek se změní v popel. A řekněme si upřímně – nebyl to nikdy tvůj oblíbený soused. Možná byl těžký, protivný, měl jsi ho plné zuby. Ale teď přišla tragédie a on potřebuje pomoc. Pomůžeš?

Samozřejmě, že pomůžeš.

Druhá: někdo z tvé rodiny – kdo ti v minulosti ublížil – umírá. Neviděli jste se deset let. Nepromluvili jste jediné slovo. A teď tě volá, prosí o smíření, chce ti stisknout ruku. Podáš mu ji?

Samozřejmě, že podáš.

Pomůžeš nepříteli v nouzi. Usmíříš se s umírajícím. V těch chvílích chápeš, že v nás žije něco hlubšího než hněv, křivda a nevraživost. V těch chvílích uznáváš, že jsme si všichni bratry. Že máme být jeden pro druhého. Ale dovolte mi položit vám ještě jednu otázku:

Proč čekat?

Proč čekáš, až někdo shoří? Proč čekáš, až někdo umře? Co ti brání pomoci už teď? Co ti brání podat ruku už dnes?

Dnešní evangelium mluví o bližním. A Kristus nám ukazuje, že bližní není jen rodina, nebo někdo z naší ulice. Bližním je ten, kdo právě teď leží na naší cestě – jako ten, kterému pomohl milosrdný Samaritán. Člověk z jiné země, jiného národa, jiné víry – a přece mu pomohl. Překročil předsudky a rozdíly. A tím nám ukázal: **Každý je tvůj bližní.**

Ale my potřebujeme konkrétnost. Nejen všeobecné pravdy o bratrství lidstva. Ne o lidech daleko, ale o lidech blízko.

Protože – a to si zapamatujme – slovo *bližní* znamená doslova „ten, kdo je blízko“. Ten, kdo je vedle tebe. Kdo je v dosahu tvé ruky. Kdo je teď na dosah tvého srdce.

Tvým bližním je soused, kterého potkáváš na chodbě. Tvým bližním je bratr, se kterým ses pohádal. Tvým bližním je matka, otec, tchyně, syn, dcera, se kterými už léta nemluvíš.

A teď budme ještě konkrétnější:

Nenávidíš svého souseda? **Je to hřích.**

Nemluvíš s někým ze své rodiny? **Je to hřích.**

A pokud to víš – přestaň s tím dnes. Ne zítra. Dnes.

Nemusíš se s každým objímat. Nemusíš se všemi souhlasit. Nemusíš každého chválit. Ale jedno musíš: **nenechat ve svém srdci místo pro nenávist.**

Nenávist je jed, který otravuje především toho, kdo ji nosí. Můžeš cítit hněv. Můžeš mít nechuť. Můžeš se bát, vyhýbat se – to vše je lidské. Ale nenávist začíná tam, kde těmto emocím dáváš prostor ve svých slovech, činech, rozhodnutích. Kde je začneš živit. Tam se zrodí skutečný jed.

A ten tě pomalu, ale jistě, zabíjí.

Ale máš na výběr. V každém okamžiku můžeš říct: **STOP**. Můžeš říct: „*Nechci jed. Nechci nenávist. Nechci v sobě budovat zed*“.“

Bratři a sestry, možná se budeš ještě zlobit.

Možná ještě uděláš chybu.

Možná řekneš něco, čeho budeš litovat.

Ale pokud včas řekneš STOP, pokud se ovládneš, pokud vezmeš své city na uzdu – zachráníš sám sebe.

Zachráníš se od nenávisti. A zachráníš se od smrti.

Proto tě dnes vyzývám:

Nečekej na požár.

Nečekej na smrt.

Miluj už teď.

Podej ruku už dnes.

Odpusť už dnes.

Pomoz už dnes.

Začni znovu už dnes.

A naplníš největší přikázání:

Miluj svého bližního jako sám sebe. Amen.